

POESIA

Francesc Sidera

Santa Paciència

► **Santa Paciència**

Carregada de paciència
com una mula,
havia d'aguantar
cop de pal rere altre:
Els decrets del marit,
les impertinències de la filla,
sentir-se transparent a les nits,
aguantar el mal humor dels matins,
ser menys important que la tele,
recollir les caques del gos,
pixar fora de test,
riure per no plorar,
plorar per no explotar,
explotar per no marxar de casa.
Fins que un dia s'entrebanca amb el diari
i llegeix una frase d'Edmund Burke:
hi ha un moment límit
en el qual la paciència
deixa de ser una virtut.
Està a punt de fer les maletes i llargar,
fugir d'aquí i buscar un altre lloc.
Un marit que la mimi.
Uns filla que l'estimi.
Un gos que es cagui al jardí.
Una vida que no es panseixi.
La seva amiga ja li deia:
“ets tu qui ha de decidir”.
De sobte, capgira el destí.
Aixeca el cap, mira el cel,
i es diu mentre el sol l'acarona:
“Ara veureu qui mana aquí”!